

горното антре. Тя присегна въ огнището, разрови съ маша, зе вжгленъ, и духна, та запали кжсъ борна. Кучето махаше опашка и не се отдѣляше. Тя го загледа и що да види? — на бедрото му прѣсна широка рана съ загорѣла кръвъ окръжена. Съсирена кръвъ и на други мѣста по тѣлото му. Баба изрева необуздано. Изведнажъ скочиха като попарени тета и стрина.

— Явно е вече, защо се бавятъ, та не си идатъ, — едва изговори баба. Дружно ридание обхвана и тритѣ жени. Плачове, хълцания събудиха Гошко. — — — — —
— — — — — Келешъ Асанъ и Али Чаушъ мжжки продължаваха борбата. Съ очи разширени, въ които се люлѣеше кърваво море, тѣ обгрѣщаха всичко. Съ воля, въ която цѣлъ адъ бѣше влѣлъ силитѣ, тѣ напрѣгаха жилаво ржце и нозе, напѣваха чиличени мишци.

— Какво се криешъ отъ мене като жена? — бѣсно изрева Келешъ Асанъ на чичо, за да го унижи и предизвика, като видѣ, че отъ челото и темето му се спускаха струи кръвъ.

Въ отговоръ чичо се спусна съ ножъ върху него, за да свърши съ единъ мжжки ударъ. Но келешъ Асанъ ловко му улови ржката при китката и тѣй силно я стисна, че ножа падна. Чичо пѣкъ съ всичка сила му ухапа ржката, за да го омаломости и смути. Келешъ Асанъ, увлѣченъ стихийно въ боя, сякашъ и не усети. На свой редъ, той замахна съ ножъ и въ мигъ щѣше да свърши съ чичо. Изведнашъ Шарко се хвърли върху него, сдави го и заби въ гушата му жбѣ, онесвести го и го събори. Той падна като джбъ отъ буря поваленъ. Ножа му, обаче, бѣ вече успѣлъ да се забие въ бедрото на кучето вмѣсто въ чичовата снага.

Въ това време даскалъ Димитъръ, раненъ на нѣколко мѣста, макаръ и леко, цѣлъ упрѣсканъ съ кръвъ, забравилъ себе си, искаше да довърши съ Али Чаушъ. Въ увлѣчение и двамата бѣха изпуснали ножове, борѣха се, преплели ржце и нозе, носѣха се несвѣстно надъ трупове, биеха се като два люти вихъра, като два огнени змея. Най после Али Ча-